

Ik wens de ziekenzalving te ontvangen. Hoe pak ik dat aan?

Jacobus 5: 13 t/m 16

13 Is iemand onder u in lijden? Laat hij bidden. Heeft iemand goede moed? Laat hij lofzingen.

14 Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere.

15 En het gelovige gebed zal de zieke behouden en de Heere zal hem weer oprichten. En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden.

16 Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

Indien de wens tot ziekenzalving leeft

Als een (ernstig) ziek gemeentelid wenst gezalfd te worden went hij of zij zich tot de wijkouderling (en deze betreft de wijkpredikant erbij) of de wijkpredikant (en deze betreft de wijkouderling erbij). Uiteraard gebeurt dit in afstemming met het betreffende gemeentelid. Overigens kunnen ook meerdere gemeenteleden, die daartoe volmacht hebben gekregen, betrokken worden.

Hierna zal op korte termijn een gesprek met het betreffende gemeentelid plaatsvinden, vóórdat de daadwerkelijke ziekenzalving uitgevoerd wordt.

Doel van dit gesprek is:

- Bepalen of de ziekenzalving het juiste middel is. Immers, niet bij elke ziekte dient er naar het middel van de ziekenzalving gegrepen te worden. Bij griep bijv. duik je je bed in en bij een gebroken been meld je je bij het ziekenhuis. Zie ook 1 Tim 5. De ziekenzalving is bedoeld voor zieke gemeenteleden, die heil en heling nodig hebben voor heel hun bestaan. Daar kunnen óók gemeenteleden bijzitten, van jong tot oud, die de dood onder ogen moeten zien. Echter de ziekenzalving is niet bedoeld om bij oude mensen eindeloos het leven te rekken. Zie daarvoor Genesis 6:3, Psalm 103:15, Prediker 6: 12 en met name Psalm 90.

Als criterium voor de ziekenzalving geldt de richtlijn dat het gaat over hen die ernstig ziek zijn waardoor men verhinderd is om de bijeenkomsten van de gemeente bij te wonen.

- Luisteren naar de behoefte en verkennen of de behoefte het juiste doel dient. Ziekenzalving mag immers nooit louter en alleen de gezondheid van de zieke tot doel hebben. Gods eer en de opbouw van Zijn Koninkrijk overstijgt de ziekenzalving! En de zieke dient er blijk van te geven er voor open te staan om te verkennen óf er wellicht (geestelijke) oorzaken ten grondslag van de ziekte zouden kunnen liggen, zoals een onwil om anderen te vergeven, verbittering of een bepaalde (onbeleden en/of zich continuerende) zonde. Hiermee mag overigens niet de conclusie getrokken worden dat een specifieke zonde of

zondige levensstijl persé tot een bepaalde ziekte heeft geleid, zoals te lezen is in Johannes 9:3 'Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders'. Niettemin kan op de weg naar een ziekenzalving een biechtgesprek wenselijk blijken. Immers, het zich (wederzijds) uitspreken is bevorderlijk voor de openheid naar God en elkaar, én voor het open ontvangen van heil en heling in dit ritueel.

- Indien de behoefte juist blijkt te zijn en er geen haast geboden is, zal de aanvraag tot ziekenzalving besproken worden door de betreffende (wijk)kerkenraad, die hierin al dan niet toestemt. Hier zal ook besproken dienen te worden of de wijkouderling c.q. wijkpredikant de vrijmoedigheid heeft om de ziekenzalving toe te zullen passen.
- Samen met het zieke gemeentelid bepalen of het wenselijk is de opmaat richting de ziekenzalving breder de gemeente in te brengen of het qua 'insiders' beperkt te houden. In z'n algemeenheid verdient het de sterke voorkeur om de ziekenzalving breder dan alleen de zieke & ouderling/predikant te trekken. Ziekte en genezing is immers een zaak van de gehele gemeente.

Het spreekt voor zich dat vertrouwelijkheid en de geheimhoudingsplicht van het pastorale proces gewaarborgd blijft. Inhoud van gesprekken en details worden niet bekend gemaakt.

Het geniet de voorkeur om de ziekenzalving te omringen door gebed. Dit kan door:

- Aanhoudend gebed van de oudsten
- Voorbede tijdens de zondagse diensten.
- Aanhoudend gebed van gemeenteleden.
- Een gebedsteam tijdens de ziekenzalving.

Ná de ziekenzalving

Het verdient de voorkeur om de gemeente te informeren dat er bij een broeder of zuster ziekenzalving is verleend en (in samenspraak met de betrokkene) kan ook gekozen worden voor een getuigenis over de uitwerking ervan.

Uiteraard zal na de ziekenzalving pastorale nazorg uitgeoefend te worden door de betrokken ambtsdragers.

In het geval van genezing (van welke aard dan ook) kan gekozen worden voor een dankdienst.

Mocht er – ogenschijnlijk – geen genezing hebben plaatsgevonden, dient de betrokken (sectie)ouderling en/of predikant uiteraard ook pastorale nazorg te verlenen en naar gelang

de situatie zou ook verkend kunnen worden waaróm er geen genezing plaats heeft gevonden.